

Autor: Albert Figueras

Obra reescrita: *El dinosaurio*, Augusto Monterroso

De l'individu, només en sabem que estava adormit. Tant li fa, si era home o dona, infant o vell. Dormia —per bé que ignorem si somniava o no. Tampoc no podem endevinar si becaïnejava breument o si s'havia despertat d'una anestèsia quirúrgica llarga i profunda. El cas és que va bellugar-se i, potser, va obrir els ulls. Mentre ho feia, alguna cosa antiga i llefiscosa (fins i tot execrable, diríem) continuava existint, com si res. En resum, lectors: quan va despertar-se, el dinosaure encara hi era.

Autor: Josep Maria Fonalleras

Obra reescrita: *El vigilant en el camp de sègol*, J. D. Salinger

Una vegada hi havia un noiet que es va perdre i després es va voler trobar de nou, amb tanta mala grapa que es va perdre definitivament i de tal manera que va haver de tornar de nou a un lloc on desen els nois que es perden. En la seva pèrdua constant, hi ha amics, coneguts, desconeguts, monges, museus, prostitutes i una germana deliciosa que és l'única cosa de veritat que conté el món on es perd. La germana i un germà mort, de qui no pot fugir. I deu ser per això que es perd.